

„Narodnemu domu“ v Ljubljani. — A čudno se nam zdi, kako more g. pisatelj trditi, da je igro „spisal“, ko vendar arhiv „Dramatiškega društva v Ljubljani“ hrani rokopis igre „Angelj mirú“, katero je „poslovenil“ J. S. Gombarov ter društvu 2. febr. 1880. leta poslal prof. Skuhala iz Maribora. In ta prevod se — najbrž slučajno! — v svoji vsebini do pičice ujema z originalom g. Geclja.

Matica Slovenska. V zadnjem občnem zboru deloma ponovljeni društveni odbor ustanovil se je dne 5. julija t. l. Izvoljeni so bili per acclamationem: za predsednika župan ljubljanski g. Peter Grasselli; za I. podpredsednika prof. Jos. Marn; za II. podpredsednika „Ljubljanskega Zvona“ urednik Fr. Levec; za blagajnika g. Ivan Vilhar; za pregledovalca društvenih računov g. L. Robič; za ključarja g. ravnatelj A. Praprotnik in g. prof. Fr. Wiesthaler; za verifikatorja g. katehet Ant. Kržič in g. prof. And. Senekovič. Izvolil se je izmed odbornikov nadalje gospodarski odsek, kateremu je načelnik društveni predsednik in književni odsek, kateri si je za svojega predsednika izbral g. prof. Marna. — Književni odsek je zboroval 8. julija ter ukrenil, da „Matica Slovenska“ za l. 1882. dá na svetlo te knjige: 1. Letopis, v katerega je vzprejemati samo izvorne znanstvene spise (izobčeni so vsi prevodi in vsi leposlovni spisi). — 2. Spomenik o šeststoletni zvezi Kranjske dežele s slavno dinastijo Habsburško. Ta spomenik obsežaj slavnostne pesni, in pripovedne beletristične spise, kakor tudi znanstvene razprave o Habsburžanih, ki so s Kranjsko, ali sploh s Slovensko zemljo prišli v kako dotiko. — 3. Književno zgodovino štajerskih Slovencev, katero je spisal g. prof. Ivan Macun. — 4. Slovanske knjižnice I. zvezek, kateri bode obsežal Ivana Turgenjeva „Lovčeve zapiske“ v Remčevem prevodu. „Ljubljanski Zvon“ danes gg. pisatelje slovenske opozoruje osobito na prvi dve zgoraj omenjenih knjig. Letopis naj bi pričal, kaj more spisati svojega inteligencija slovenska in za tega delj naj bi si vsak učenjak naš štel v čast in dolžnost poslati Matici Slovenski za Letopis primeren članek. „Spomenik“ pa namerava Matica Slovenska pokloniti presvetlemu cesarju, kadar bodoče leto obiše o šeststoletniški slavnosti deželo Kranjsko. In tu bi se pač spodobilo, da se združijo vsi pesniki, pisatelji in učenjaki slovenski ter pomorejo prvemu literarnemu zavodu našemu, da svojega vladarja dostojno počasti. Matica plačuje izvornim spisom od 25–40 gld. nagrade za tiskano polo.

Iz odbora za Wolfov slovar. Pod vodstvom odbornika za izdanje Wolfovega slovarja prof. Toma Zupana dokončali so te dni Alojzniki obširno delo alfabetičnega urejevanja dosedanjih dveh zvezkov Wolfovega in Janežičevega nemškega slovarja. Vsaka beseda, kar jih imajo te tri knjige, oddala se jim je najprej slovenski potem nemški zapisana na lističi in vsi ti listi so sedaj tako dejani v red, da imaš — ko bi se razgrnil — pred seboj popolnoma reden Wolfov in Janežičev slovar. Delali so ob tem učenci višje gimnazije: osmošolec Pavliš; sedmošolci: Česenj, Drukar, Oblak, Vrhovšek, Volk, Žužek; šestošolci: Cvek, Frjančič, Janežič; petošolci: Cuderman, Jankovič, Legat, Oštir, Petkovšek, Sever Strancar; iz nižje pa četrtošolci: Čerin, Loj, Miklavčič in Tomšič.

Zadnji sošolec Prešernov, gospod Jurij Gabrijan častni kanonik in dekan Vipavski, umrl je 22. junija t. l. v Vipavi. Kratek nekrolog njegov priobčil je „Slovenski Narod“ (XV, 141), nekoliko obširneje je njegovo življenje in delovanje opisal g. Ivan Lavrenčič v „Novicah“.